

Dosarul nr. 2ra-1816/18

prima instanță: Judecătoria Anenii Noi (sediul Central), judecătorul: I. Brai  
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecătorii: Iu. Cotruță, L. Pruteanu, M. Guzun

## Î N C H E I E R E

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Svetlana Filincova  
Nicolae Craiu  
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Evgheni Galașanu reprezentat de avocatul Victor Brânză,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Evgheni Galașanu împotriva lui Dmitri Pîslari, intervenient accesoriu Alexandru Arapu cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de către Evgheni Galașanu,

### c o n s t a t ă :

La 24 mai 2016, Evgheni Galașanu a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Dmitri Pîslari, intervenient accesoriu Alexandru Arapu, cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXXX din 17 ianuarie 2015.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că în baza acordului de vânzare-cumpărare al automobilului de model „XXXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXXX la 16 ianuarie 2015, Evgheni Galașanu a perfectat pe numele lui Alexandru Arapu o procură, prin care i-a acordat drepturi depline asupra automobilului menționat.

Reclamantul a menționat că, în rezultatul vânzării-cumpărării automobilului Evgheni Galașanu urma să primească de la Arapu Alexandru suma de 458 150 lei în materiale de construcție, însă până în prezent, nu i-a achitat prețul automobilului vândut, iar pe acest fapt Evgheni Galașanu a depus o plângere la organele de poliție, fiind pornită o cauză penală în baza art.190 alin.(5) din Codul Penal.

Evgheni Galașanu a relevat că, la finisarea urmăririi penale și aducerea la cunoștință a materialelor cauzei penale a aflat că Alexandru Arapu i-a vândut automobilul lui Dmitri Pîslari. Astfel, la 08 aprilie 2016, de la Biroul de evidență a transportului a obținut copia contractului nr.XXXXXX din 17 ianuarie 2015 privind vânzarea-cumpărarea automobilului de model „XXXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXXX.

În circumstanțele date, reclamantul a constatat că Alexandru Arapu prin contractul nr.XXXXXX din 17 ianuarie 2015 a înstrăinat automobilul XXXXXX lui Dmitri Pîslari la preț de 10000 lei, fără a se achita cu prețul automobilului.

Prin urmare reclamantul a opinat că, contractul de vânzare-cumpărare nr.XXXXXX din 17 ianuarie 2015, urmează a fi anulat din motiv, că este simulat, fiind încheiat cu scopul ascunderii actului juridic între Evgheni Galașanu și Alexandru Arapu referitor la automobilul „XXXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXXX, fiind încheiat prin dol.

Totodată, reclamantul a indicat că contractul nr.XXXXXX din 17 ianuarie 2015, de vânzare-cumpărare a automobilului de model „XXXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXXX, este lovit de nulitate și urmează a fi declarat nul, iar bunul urmează a fi restituit lui Evgheni Galașanu.

Întemeindu-și solicitările pe prevederile art. 216, art. 219, art. 221, art. 228, art. 231 Cod civil, Evgheni Galașanu a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a automobilului de model „XXXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXXX nr.XXXXXX din 17 ianuarie 2015 încheiat între Alexandru Arapu și Dmitri Pîslari și obligarea lui Dmitri Pîslari de ai transmite lui Evgheni Galașanu pașaportul tehnic și cheile de la automobilul de model „XXXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXXX.

Prin hotărârea din 29 iunie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi (sediul central), a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată înaintată de Evgheni Galașanu către Dmitri Pîslari.

În susținerea soluției date instanța de fond a concluzionat că nu există teme de nulitate a contractului de vânzare-cumpărare nr.XXXXXX din 17 ianuarie 2015, iar pârâtul nu a fost parte la alte acte sau raporturi juridice cu Evgheni Galașanu și Alexandru Arapu, decât numai cumpărător de bună-credință a automobilului de model „XXXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXXX conform contractului susmenționat.

Exprimându-și dezacordul cu hotărârea primei instanțe, la 21 iulie 2017 Evgheni Galașanu a contestat-o cu apel solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii din 29 iunie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi (sediul central), cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea din 05 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Evgheni Galașanu cu acordarea apelantului termen până la 14 noiembrie 2017, ora 11:00 pentru înlăturarea neajunsurilor și anume prezentarea apelului motivat și a dovezii achitării taxei de stat.

În cadrul ședinței de judecată din 14 noiembrie 2017 Evgheni Galașanu a prezentat dovada achitării taxei de stat și cererea de apel motivată cu reiterarea solicitărilor inițiale.

Prin decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Evgheni Galașanu și menținută hotărârea din 29 iunie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi (sediul central).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 13 iulie 2018 Evgheni Galașanu reprezentat de avocatul Victor Brînză a depus recurs nemotivat, iar la 19 iulie 2018 cerere de recurs motivată, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din

29 iunie 2017 a Judecătorei Anenii Noi (sediul central) cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă admiterea integrală a cererii de chemare în judecată (f.d.132-136).

În motivarea recursului recurentul a menționat că consideră decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, neîntemeiată, contrară principiilor de înfăptuire a justiției și pasibile casării, deoarece instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat obiectiv toate circumstanțele importante pentru soluționare litigiului, iar concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 19 decembrie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 04 aprilie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către Evgheni Galașanu reprezentat de avocatul Victor Brînză, la 13 iulie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Evgheni Galașanu reprezentat de avocatul Victor Brînză în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Evgheni Galașanu reprezentat de avocatul Victor Brînză este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Evgheni Galașanu reprezentat de avocatul Victor Brînză ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție  
d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Evgheni Galașanu reprezentat de avocatul Victor Brînză, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean